

kulosen er en Sygdom, som paafører Landmændene stort Tab. Dertil kommer, at Tuberkulosen hos Kvæget antagelig indeholder Smittefare for Mennesker. I alt Fald er der en Fare for Overførelse af Smitte paa Kalve og Svin, en Fare, som dog er betydelig indskrænket, siden man er gaaet over til at pasteurisere den skummele Mælk. Endvidere er det en kendt Sag, at tuberkuløse Kreaturer ere meget lidt værd til Slagtning. Det er min Overbevisning, at ved Brug af Tuberkulin og ved i øvrigt at følge de Anvisninger, som Professor Bang har givet, vil man være i Stand til praktisk talt at udrydde Tuberkulosen af vore Besætninger, og det vilde betyde Millioner af Kroner for Landbruget. Det er imidlertid gaaet saaledes, at dette i og for sig udmærkede Middel er kommet i Miskredit hos Landmændene, og Grunden hertil er den Misbrug, som er blevet drevet med dette Middel, idet det er blevet anvendt paa Slagtekvæg, og det er meningsløst. Forholdet er nemlig det, at naar Tuberkulinet indsprøjtes i et Kreatur, reagerer Kreaturet lige meget, det vil sige, Temperaturen stiger lige meget, enten Dyret er stærkt tuberkuløst eller kun tuberkuløst i ubetydelig Grad. Selv om der kun er saa meget Tuberkulose i Dyret som et Knappenaalshoved, vil Dyret reagere, medens omvendt de meget stærkt angrebne Individuer undertiden slet ikke reagere. Men det, som har bragt Midlet i Miskredit og vildledt Opfattelsen af Brugen af Tuberkulin, er, at det kan hænde, at Dyr, som ere indsprøjtede med Tuberkulin og have reageret derfor, ved Slagtingen ikke kunne ses at være tuberkuløse, hvorfor Slagterne sige, at Prøven betyder ingenting, den er det rene Humbug. Man glemmer herved, at der udfordres en meget nøjagtig og i mange Tilfælde meget vanskelig Undersøgelse for at finde den ubetydelige Mængde Tuberkelbaciller, som findes hos vedkommende Dyr. Dertil kommer, at Tuberkulinprøverne ere blevne misbrugte i de tyske Karantæner. Det har været saadan — nu er det ikke længer Tilfældet —, at de Dyr, som ikke kunde bestaa Tuberkulinprøven i de tyske Karantæner, skulde slaas ned, men, som jeg har paavist, reagere enkelte Dyr, selv om der kun findes den ubetydeligste Smule Tuberkulose hos dem, og kunne dog være fuldkommen lige saa gode Slagtedyr som de, der ikke reagere. Udfaldet af Tuberkulinprøven siger ikke noget om, hvor meget Dyret er værd som Slagtedyr, men derimod om dets

Anvendelse som Avlsdyr og om, hvorvidt det bør forblive i Besætningen.

Som sagt, det er min Overbevisning, at Tuberkulinet er et fortrinligt Middel til at rense en Besætning for Tuberkulose, i Virkeligheden er det vort eneste Hjælpe-middel af Værdi. Det er oplyst, at i 1908 er der prøvet 575 Besætninger, i 1909: 543, i 1910: 667, det vil sige omtrent 30,000 Dyr aarlig. Vendsyssel er den Del af Landet, hvor der er foretaget forholdsvis flest Tuberkulinprøver. Tallene for 1910 stille sig saaledes: i Vendsyssel er der prøvet 209 Besætninger, i Jylland Syd for Limfjorden 140 Besætninger, paa Fyn, Langeland, Ærø og Taasinge 66 Besætninger, paa Lolland-Falster 36, paa Sjælland 119 og paa Bornholm 97 Besætninger, altsaa i alt 667 Besætninger. Jeg har i Udskrift en Oversigt over mere end 100 Besætninger, som ere fuldstændig rensede og det med kun ubetydelige Tab. Det fremgaar af Oversigten, at selv haardt angrebne Besætninger i Løbet af ret faa Aar ere blevne fuldstændig rensede. Tuberkulosen er jo en snigende Sygdom, som man vanskeligt kan iagttage, den kan blusse op, før man aner det. Derfor mener jeg, at det er af stor Betydning, at de faa angrebne Dyr i en Besætning udpeges i Tide, før der bliver flere, og at det er lige saa vigtigt, at de stærkt angrebne Dyr fjernes, og at man faar at vide, hvad man har af sund Besætning, det er værd at bygge den fremtidige Avl paa. Jeg kan tilføje, at jeg personlig har gjort Erfaring paa dette Omraade, idet jeg har rensat min egen Besætning ved Hjælp af Tuberkulin. Der reagerede omtrent 20 pCt. Sygdommen var ikke synlig paa Dyrene, men de bleve afsondrede. Jeg skød dem ud; efterhaanden som jeg kunde undvære dem, og det medførte ikke noget Tab for mig. Det er en Tilfredsstillelse at vide, at man staar med en sund Besætning, og det betaler sig i Længden.

Jeg vil tilføje, at jeg tror, Professor Bang ikke har faaet den Paaskønnelse, han fortjener, for det Middel, han her har rakt Landmændene til at skaffe sig sunde Besætninger. Den bedste Tak, der kan bringes ham, er, at man bruger dette Middel, og jeg tror, at den Tid vil komme, da det vil blive benyttet i stor Udstrækning. Skulde man f. Eks. lægge saa mange Vanskeligheder i Vejen for Udførselen af vort Kvæg, at vi maatte slagte det hjemme, er det klart, at en Besætning, som er fri for Tuberkulose, vil være en meget stor Fordel. Vi skulde derfor nødtigt her vedtage